የእግዚአብሔር መንግስት በ2ኛ ነገስት መጻሐፍ

እግዚአብሔር አሁንም ይገዛል

ምንባብ፡- 2ኛ ነገሥት

ቁልፍ ጥቅሶች፡- 2ኛ ነገሥት 17:13፣ 2ኛ ነገሥት 19:15፣ 2ኛ ነገሥት 23:3

መግቢያ፡-ዛሬ የምንመለከተው የ2ኛ ነገሥትን መጽሐፍና የእግዚአብሔርን መንግሥት መልእክት ነው። ይህ መጽሐፍ በነገሥታት መነሳትና መውደቅ የተሞላ ቢሆንም፣ ጥልቅ መልእክቱ ግን ስለ ሰብዓዊ ኃይል ሳይሆን ይልቁንም እግዚአብሔር በሕዝቡና በታሪክ ሁሉ ላይ ስላለው **የበላይ ገዥነት ነው። የእስራኤልና የይሁዳ** ነገሥታት መጡም፣ ሄዱም፤ እግዚአብሔር ግን በዙፋኑ ላይ ጸንቶ ይኖራል የሚል ትምህርት ነው ያለው።2ኛ ነገሥት ማንኛውም ሰብዓዊ መንግሥት እግዚአብሔርን ሲክድ ሊቆም እንደማይችል ያስታውሰናል። የእስራኤልና የይሁዳ መሪዎች ለሕዝቡ ኃላፊነት ነበረባቸው፤ ነገር ግን ብዙዎቹ **አገሪቱን ወደ ጣዖት አምልኮ፣** ወደ **ዓለማዊ ስምምነትና** ወደ **ዓመፅ መሯት ይለናል።**ለዚህ ነው መጽሐፉ ታሪኩን በውድቀት የሚደመደመው ። ሆኖም በፍርድ መካከል እንኳ ቢሆን **እግዚአብሔር አሁንም ይናገራል፣ ያስጠነቅቃል**፣ እንዲሁም እርሱ **እውነተኛው ንጉሥ መሆኑን ይገልጣል።**

1. እግዚአብሔር ከመፍረዱ በፊት ያስጠነቅቃል

2ኛ ነገሥት እግዚአብሔር ታጋሽና መሐሪ መሆኑን ያሳየናል።ስለዚህም ፍርድ ከመፍረዱ በፊት፣ ሕዝቡ ወደ እርሱ እንዲመለሱ ነቢያትን ላከ ።እርሱ ጥፋትን ሳይሆን ንስሐን ስለሚፈልግ ተከታታይ ማስጠንቀቂያዎችን ሰጣቸው እንጂ ዝም አላለም። **2ኛ ነገሥት 17:13** “እግዚአብሔርም በነቢያቱና በባለ ራእዮቹ ሁሉ እጅ እስራኤልንና ይሁዳን እንዲህ ሲል አስጠነቀቀ፡- **‘ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤… ትእዛዜንና ሥርዓቴን ጠብቁ።’”** ይህ ጥቅስ የእግዚአብሔርን የምህረት ልብ ይገልጣል። እርሱ ሕዝቡን ለማጥፋት አይቸኩልም ነበር። ይልቁንም እንዲመለሱ፣ ቃሉን እንዲታዘዙና በሕይወት እንዲኖሩ ይፈልግ ነበር።ዛሬም እግዚአብሔር ሰዎችን ከምህረቱ የትነሳ በቃሉ ያስጠነቅቃል። አሁንም ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ ይጠራል። ለቤተ ክርስቲያን፣ ለግለሰቦች ለቤተሰቦች፣ ለኢአማንያን ይናገራል።ስለዚህ ጥያቄው **“እግዚአብሔር ይናገራል ወይ?”** ሳይሆን “እኛ እየሰማን ነው ወይ?” የሚል ነው።

2. እግዚአብሔር በምድራዊ መንግሥታት ሁሉ ላይ ይገዛል

በ2ኛ ነገሥት ውስጥ የነበሩ ነገሥታት እውነተኛ ሥልጣን ነበራቸው፤ ነገር ግን ኃይላቸው ውስን ነበር። ውሳኔዎችን ሊያስተላልፉ፣ ሠራዊትን ሊመሩና ከተሞችን ሊያስተዳድሩ ቢችሉም **የእግዚአብሔርን እጅ ሊያስቆሙ ግን አልቻሉም ነበር**።ስለዚህ ጌታን ሲያከብሩ በግዛታቸው **በረከት** ይሆን ነበረ፤ ሲያምፁ ግን **ፍርድ** ይመጣ ነበር። **ዙፋናቸው ከእግዚአብሔር አገዛዝ ነፃ ሆኖ አያውቅም።**ለዚህ ግልጽ ምሳሌ የሚሆነው **በ2ኛ ነገሥት 19:15** ላይ ሕዝቅያስ እንዲህ ብሎ ሲጸልይ ማየታችን ነው፦ "በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፣ **አንተ ብቻ የምድር መንግሥታት ሁሉ አምላክ ነህ።"** በ2ኛ ነገሥት ውስጥ የመንግሥቱ እውነት ይህ ነው። **እግዚአብሔር ከብዙ ነገሥታት አንዱ አይደለም፤ እርሱ በምድር መንግሥታት ሁሉ ላይ ጌታ ነው።**ይህ ማለት የታሪክ ሂደት በፖለቲካ፣ በሠራዊት ወይም በሰው ትዕቢት አይገዛም ማለት ነው።ነገር ግን **እግዚአብሔር በሕዝብ ላይ ይገዛል ማለትነው።** ነገሥታትን **ያስነሳል፣ ነገስታትን ይሽራልም**። ሕዝቡን ይገሥጻል፣ ዓላማውንም **ይጠብቃል**። ሁኔታዎች የተዘበራረቁ ቢመስሉም እንኳ፣ **እግዚአብሔር አሁንም በሥልጣኑና በአገዛዙ ላይ ነው።**

3. እውነተኛ ተሐድሶ የሚጀምረው ለእግዚአብሔር ቃል በመገዛት ነው

በ2ኛ ነገሥት ውስጥ ካሉት ብሩህ ታሪኮች አንዱ ንጉሥ ኢዮስያስ የሕጉን መጽሐፍ በሰማ ጊዜ **በትሕትና የሰጠው ምላሽ ነው**። ልብሱን ቀደደ፣ ንስሐ ገባ፣ ሕዝቡንም ወደ ቃል ኪዳን ታማኝነት መራ። ኢዮስያስ የራሱን የሃይማኖት መንገድ አልፈጠረም፤ ይልቁንም ለእግዚአብሔር ቃል ተገዛ።2ኛ ነገሥት 23:3 እንዲህ ይላል፦ "ንጉሡም በዓምዱ አጠገብ ቆሞ እግዚአብሔርን እንዲከተሉ፣ ትእዛዙንና ምስክሩን ሥርዓቱንም በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው እንዲጠብቁ… በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳን አደረገ።" ይህ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥር ያለ እውነተኛ መሪን ማሳያ ምስል ነው። ንጉስ ከእግዚአብሔር ቃል በላይ አይነግሥም፤ ከቃሉ ሥር ይቆማል እንጂ።**እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው ይህንኑ ዓይነት ምላሽ ነው።** እርሱ ሃይማኖታዊ ድርጊቶችን ብቻ አይፈልግም፤ እርሱ የሚፈልገው በፍጹም ልብ የሚሆን መታዘዝን ነው። **ልባችን፣ አእምሯችን፣ ቤተሰባችን፣ ቤተ ክርስቲያናችንና ምርጫዎቻችን በሥልጣኑ ሥር እንዲሆኑ ይፈልጋል።** እውነተኛ መነቃቃት የሚጀምረው የእግዚአብሔር ቃል በተገቢው ስፍራው ላይ ሲቀመጥና የእግዚአብሔር አገዛዝ ሲታወጅ ነው።

4. የእግዚአብሔር መንግሥት ከውድቀት ሁሉ በላይ ትጸናለች

በ2ኛ ነገሥት መጨረሻ ላይ **ሁለቱም** መንግሥታት ይፈርሳሉ። እስራኤል በምርኮ ተወሰደች፣ ቆየት ብሎም ይሁዳ ተከተለች። ይህ ልብ የሚሰብር መጨረሻ ቢሆንም፣ የእግዚአብሔር ዕቅድ ማብቂያ ግን አይደለም። **የነገሥታቱ ውድቀት የእግዚአብሔርን ታማኝነት አያጠፋውም።** እዚህ ላይ ነው መልእክቱ ለእኛ ጥልቅ የሚሆነው። ሰብዓዊ መሪዎች ሊከዱን ይችላሉ። መንግሥታት ሊፈራርሱ ይችላሉ። ሥርዓቶች ሊሰባበሩ ይችላሉ። የሃይማኖት መሪዎች እንኳ ሊያሳዝኑን ይችላሉ። **የእግዚአብሔር መንግሥት ግን በሰው ጥንካሬ ላይ የተመሠረተ አይደለም።** የተመሠረተው በእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታማኝነት ላይ ነው መንግስቱ በጽናት ትቀጥላለች። ለዚህ ነው 2ኛ ነገሥት የፍርድ መጽሐፍ ብቻ ያልሆነው። የተስፋ መጽሐፍም ጭምር የሆነው። እግዚአብሔር እንደማይዘበትበ ተስፋውም ሳይፈጽም እንደማይቀር የሚያሳየን መጸሐፍ ነው። ሕዝቡ ባይታመኑ እንኳ እርሱ ታማኝ ሆኖ ይኖራል። **ምድራዊ መንግሥታት ሁሉ ከጠፉ በኋላ የእርሱ መንግሥት ለዘላለም ትኖራለች።**

የ2ኛ ነገሥት መጽሐፍ ዛሬ ለእኛ ምን ይለናል?

- **በመጀመሪያ፣ ለንስሐ ይጠራናል**፡- እግዚአብሔር እስራኤልንና ይሁዳን ካስጠነቀቀ፣ እኛም ድምፁን ችላ ማለት የለብንም። ኃጢአት አሁንም ያጠፋል፣ ዓመፅም ወደ ጥፋት ይመራል። የእግዚአብሔር ጥሪ አሁንም ያው ነው፡- **“ወደ እኔ ተመለሱ።”**
- **ሁለተኛ፣ በእግዚአብሔር አገዛዝ እንድንታመን ይጠራናል**፡- ዓለም ያልተረጋጋ ቢመስል እንኳ መደናገጥ የለብንም። ጌታ አሁንም በአሕዛብ ሁሉ ላይ ገዢ ነው። እርሱ አሁንም ታሪክን እንደ ፈቃዱ እየመራ ነው።
- **ሦስተኛ፣ በቃሉ ሥልጣን ሥር እንድንኖር ይጠራናል**፡- እንደ ኢዮስያስ፣ ቅዱሳት መጻሕፍት ሕይወታችንን እንዲቀርጹ መፍቀድ አለብን። የእግዚአብሔር መንግሥት የምትመጣው/የምትገዛው ቃሉ ተቀባይነት አግኝቶ፣ ተከብሮና ታዞችን አግኝቶ በሚኖርበት ስፍራ ነው።

መደምደሚያ

የ2ኛ ነገሥት መልእክት ግልጽ ነው፡- **እግዚአብሔር እውነተኛው ንጉሥ ነው።** ምድራዊ መንግሥታት ይነሳሉ፣ ይወድቃሉም፤ **የእርሱ መንግሥት ግን ለዘላለም ትኖራለች። እግዚአብሔር** ከመፍረዱ በፊት ያስጠነቅቃል፤ በአሕዛብ ሁሉ ላይ ይገዛል፤ ሕዝቡን ለመታዘዝ ይጠራል፤ በጨለማ ጊዜም እንኳ ዓላማው ጸንቶ ይቆማል። ስለዚህ ዛሬ ተስፋችንን በሰብዓዊ ኃይል ላይ አናድርግ። ጊዜያዊ በሆነ ጥንካሬ ላይ አንታመን። ለጌታ እንገዛ፤ ምክንያቱም የማይሻረውና የማይወድቀው የእርሱ መንግሥት ብቻ ስለሆነ።